

פרשת שלח לך

והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ (יג, כ)

והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ

ויל"ע כיצד מותר להם למרגלים לקחת הפירות מפירות ארץ ישראל, והלא של בני כנען הם, וגזל עכו"ם אסור.

ויש שרצו לומר ע"פ דברי המחנ"א שחידש דאין גזל עכו"ם אסור אלא דומיא דויגזול את החנית מיד המצרי, והיינו שלוקח את הגזילה ממנו בפניו, אמנם שאר גזילה וכגון היכא דנוטל הגזילה בלא שיידע זאת הנכרי שרי.

ותמוה מאד, דהא סוגיא ערוכה בפ"י (דב"ק קיג, ב) רב אשי הוה קאזיל באורחא, חזא שיבשא דגופנא בפרדיסא ותלי בה קיטופי דעינבי, אמר ליה לשמעיה זיל חזי אי דכותי נינהו אייתי, אי דישראל נינהו לא אייתי לי, שמע ההוא כותי דהוה יתיב בפרדיסא, אמר ליה דכותי שרי, א"ל כותי שקיל דמי ישראל לא שקיל דמי, הרי מבואר דר' אשי שרצה ליקח שיבשא מכרם הגוי ולשלם לו אסור נמי משום איסור גזל, הרי דגם בזה איכא איסורא.

וגם אין לתרץ דלקחו הפירות ממקום הפקר, דכבר נתבאר שאין מקום הפקר בלא בעלים, (ומה שלוקחים סכך או ערבות מגדות הירקון, אף שהקרקע שייכת לבעלים או למדינה, הוא משום דבעלים גופייהו ניחא להו שיזמרו עציהם). וי"מ שבזה גופא שנטלו הפירות עשו חזקה בארץ והוי הארץ שלהם.

מקור: הגראי"ל שטיינמן